

CURTEA DE APEL xxx
SECTIA COMERCIALA SI DE
CONTENCIOS ADMINISTRATIV
DOSAR NR. XXX/CA/2005

DECIZIA CIVILA NR. XXX/R
Sedinta publica din xxx/2006

PRESEDINTE: xxxx
JUDECATOR: xxxx
JUDECATOR: xxxx
GREFIER: xxxxxx

S-a luat în examinare recursul declarat de reclamanta SC xxx SRL xxx împotriva sentintei civile nr. xxx/2005 pronuntata de Tribunalul xxx în dosar nr. xxx/2005, în contradictoriu cu paratii intimati Directia Generala a Finantelor Publice xxx, Directia Regionala Vamala xxx, Autoritatea Nationala Vamala Bucuresti, si Biroul Vamal xxx, avand ca obiect contestatie.

La apelul nominal, se prezina avocat xxx în reprezentarea reclamantei recurente si consilier juridic xxx în reprezentarea paratei intimate D.G.F.P. xxx, lipsa fiind celelalte parti.

Procedura îndeplinita.

S-a facut referatul cauzei de catre grefierul de sedinta dupa care nemaifiind alte cereri de formulat, instanta constata cauza în stare de judecata si acorda cuvanul partilor în dezbaterea recursului.

Reprezentantul recurenteii solicita admiterea recursului asa cum a fost formulat, modificarea sentintei atacate în sensul aditerii actiunilor cu consecinta anularii actelor administrative atacate, cu cheltuieli de judecata. Arata ca, asa cum se retine si în considerarea deciziei civile nr. xxx/2005, depusa la dosar la termenul anterior, comisionarul vamal nu este principalul obligat, acesta fiind doar mandatat de o persoana fizica sau juridica, ca titularul de tranzit are calitatea de principal obligat.

Reprezentantul paratei intimate D.G.F.P. xxx solicita respingerea recursului ca neîntemeiat, mentinerea sentintei civile atacate cu consecinta respingerii actiunii si mentinerii actelor administrative contestate ca temeinice si legale, pentru motivele aratate în intampinare.

C U R T E A

Deliberand asupra recursului de fata constata:

Prin sentinta civila nr. xxx/2005 pronuntata în dosar nr. xxx/2005 Tribunalul xxx a respins actiunea în contencios administrativ formulata de reclamanta SC xxx SRL împotriva paratelor D.G.F.P. xxx, A.N.V. Bucuresti, D.R.V. xxx - Biroul Vamal xxx pentru anularea Deciziei nr. xxx/2005 emisa de Directia Generala a Finantelor Publice xxx, a actului constatator nr. xxx/2005 si actului de calcul a dobanzilor nr. xxx/2005 incheiate de Biroul Vamal xxx, si pentru suspendarea executarii actelor administrative.

Pentru a pronunta aceasta hotarare instanta de fond retinut urmatoarele:

Prin Actul constatator nr. xxx/2005, Biroul Vamal xxx a incheiat din oficiu operatiunea de tranzit vamal pentru autoturismul importat de xxx la data de xxx/2003 si a stabilit in sarcina reclamantei S.C. xxx S.R.L. xxx obligatia de plata a sumei de xxx lei reprezentand datorie vamala pentru care a calculat si dobanzi de intarziere in suma de xxx lei, retinand ca aceasta in calitate de principal obligat, avea obligatia de a incheia operatiunea de tranzit.

Reclamanta a atacat actul administrativ, contestand calitatea de principal obligat, considerand ca a depus la Biroul Vamal xxx declaratia vamala de tranzit (fila 24) nr. xxx/2003 in calitate de comisionar in vama si nu de principal obligat, considerand ca din interpretarea art. 162 din H.G. nr. 1114/2001 in cazul marfurilor tranzitate conform prevederilor tranzitului comun titularul de tranzit este principalul obligat, interpretand gresit acest text, in sensul ca termenului "principalul obligat" i-a dat o interpretare literara in sensul de "principal raspunzator, primul raspunzator".

Ca urmare a apreciat ca prin art. 126 din H.G. nr. 1114/2001 s-a stabilit ca raspunderea revine titularului de tranzit, ori prin acest articol nu se stabileste raspunderea titularului de tranzit ci se defineste cine este titularul de tranzit, stabilind ca acesta este "principalul obligat" in acceptiunea data acestui termen prin art. 4 lit. e Anexa 1 la Decizia nr. 471/2002.

Conform art. 4 lit. e Anexa 1 la Decizia nr. 471/2002 a D.G.V. termenul de principal obligat este definit ca fiind persoana juridica autorizata de autoritatea vamala, care isi exprima vointa de a efectua o operatiune de tranzit comun prin depunerea declaratiei de tranzit prevazuta in acest scop sau persoana fizica ce depune in nume propriu declaratia de tranzit pentru vehicule terestre.

La rubrica 50 din DVTZ nr. xxx/2003 (fila 24) principalul obligat, in operatiunea de tranzit este mentionat reclamanta S.C. xxx S.R.L.

Ca urmare, in cauza titularul de tranzit prevazut de art. 162 din H.G. nr. 1114/2001 este reclamanta – ca principal obligat.

Avand in vedere calitatea acestuia de principal obligat, reclamantei ii revine obligatia prevazuta la art. 12 din Decizia nr. 471/2002, respectiv de a depune declaratia de tranzit, de a prezenta autoturismul impreuna cu declaratia de tranzit si documentele insotitoare la biroul de destinatie in termenul acordat, sa achite taxele vamale si alte drepturi de import in cazul in care marfurile nu sunt prezentate.

Instanta a inlaturat sustinerile reclamantei ca autoritatea vamala nu putea proceda la obligarea sa la plata datoriei vamale rezultate ca urmare a incheierii din oficiu a regimului vamal de tranzit in conditiile in care nu a executat garantia constituita de debitul vamal, importatorul autoturismului in termen de 12 luni de la data inregistrarii declaratiei de tranzit, considerand reclamanta ca datoria vamala se putea stinge numai prin executarea garantiei conform art. 159 alin. 2 cod vamal.

Chiar daca datoria vamala nu s-a stins prin executarea garantiei aceasta nu inseamna ca s-a prescis dreptul autoritatii vamale de a recupera aceasta datorie, avand in vedere ca art. 61 din Codul vamal prevede posibilitatea autoritatii vamale sa efectueze controlul ulterior al operatiunilor intr-o perioada de 5 ani de la acordarea liberului de vama, tocmai pentru a stabili eventualele diferente privind datoria vamala, intocmind in azul diferentelor in minus act constatator.

Pentru aceste considerente, prima instanta a constatat ca actul constatator a fost incheiat in temeiul art. 61 din Legea nr. 141/1997 si actul pentru calcularea dobanzilor

incheiat in temeiul art. 115 alin 2 din Codul de procedura fiscala sunt legale si ca solutia data de Directia Generala a Finantelor Publice xxx prin Decizia nr. xxx/2005 este temeinica si legala, astfel ca a respins ca neintemeiata actiunea.

Prima instanta a respins cererea reclamantei pentru suspendarea executarii actului constatator, intrucat nu a prezentat justificari temeinice din care sa rezulte producerea unei pagube iminente in conditiile cerute de art. 14 din Legea nr. 554/2003, neprezentand nici o dovada in aceasta sens.

Impotriva acestei hotarari, in termen legal, a formulat recurs reclamanta, criticand-o pentru nelegalitate.

In motivarea recursului reclamanta a aratat, in esenta, ca hotararea nu este motivata suficient ceea ce echivaleaza cu o nemotivare, motiv de nelegalitate prevazuta in art. 304(1) pct. 7 Cod procedura civila si ca hotararea a fost data cu incalcarea si aplicarea gresita a legii, motiv de nelegalitate prevazut in art. 304 (1) pct. 9 Cod procedura civila deoarece a indeplinit formalitatile de import in calitate de comisionar vamal, potrivit art. 80 din H.G. nr. 1114/2001, fiind asadar mandatarul titularului operatiuni vamale care este beneficiarul acesteia, de aceea nu avea calitatea de principal obligat, asa cum gresit a retinut instanta de fond.

Recursul este nefondat.

Critica referitoare la nemotivarea hotararii recurate nu poate fi retinuta.

Examnand hotararea atacata, Curtea constata ca, dimpotriva, instanta de fond a argumentat solutia, in acest sens, motivand de ce reclamanta are calitatea de principal obligat, pornind de la mentiunile din DVTZ nr. xxx/2003, dar si referindu-se la prevederile Regulamentului vamal (art. 162 din H.G. nr. 1114/2001) si ale Deciziei nr. 471/2002, privind aplicarea sistemului de tranzit comun pe teritoriul Romaniei (art. 12).

Instanta de fond nu a facut o simpla invocare a dispozitiilor cuprinse in art. 4 lit. e din Anexa 1 la Decizia nr. 471/2002, ci dimpotriva a re----- mentionat si, prin prisma prevederilor acesteia, a analizat modul in care reclamanta a completat rubrica 50 din DVTZ nr. xxx/2003 tragand de aici concluzia ca in speta are calitatea de principal obligat.

Pe de alta parte, faptul ca instanta nu a analizat toate argumentele sustinute de reclamanta cum ar fi cele referitoare la nerespectarea procedurii de control a posteriorii, nu este de natura a duce la concluzia ca hotararea este nemotivata.

In fine critica referitoare la incalcarea si aplicarea gresita a ----- nu este fondata de asemenea.

Prevederile legale invocate de reclamanta in recurs – art. 80 din H.G. nr. 1114/2001 referitoare la comisionarul in vama, art. 95 lit. p si art. – din acelasi act normativ, referitoare la obligatia comisionarului de a --- titularului de operatiune factura, respectiv referitoare la obligatiile titularului de operatiune sau ale comisionarilor, nu prezinta relevanta in prezent----- deoarece, in speta, in raport de prevederile art. 4 lit. e din Decizia nr. 471/2002 si de mentiunile pe care chiar reclamanta le-a facut in DVTZ nr. xxx/2003, SC xxx SRL si-a manifestat vointa de a depunedeclaratia vamala in calitate de principal obligat si nu de comisionar in vama, ----- mandatar al titularului operatiunii vamale (beneficiarul acestei operat---- cum se sustine in recurs.

Astfel, instanta de fond a retinut corect ca potrivit art. 162 din H.G. nr. 1114/2001 titularul de tranzit vamal este, in cazul marfurilor tranzitate, principalul obligat, iar

reclamanta a actionat in aceasta calitate cu ocazia intocmirii declaratiei vamale mentionate si nu in calitate de de mandar al beneficiarului operatiunii vamale. Principalul obligat a fost definit in art. 4 alin. e) din Decizia nr. 471/2002, privind aplicarea sistemului de tranzit comun pe teritoriul Romaniei, in termenii urmatiori “e) principalul obligat – persoana juridica autorizata de autoritatea vamala, care isi exprima vointa de a efectua o operatiune de tranzit comun prin depunerea unei declaratii de tranzit prevazuta in acest scop sau persoana fizica ce depune in nume propriu declaratia de tranzit pentru vehiculele terestre”.

Or, in speta, rezulta cu puterea evidentei, asa cum foarte bine a retinut instanta de fond, ca S.C. xxx S.R.L. xxx, procedand la intocmirea DVTZ nr. xxx/2003 si-a exprimat neechivoc vointa de a efectua operatiunea de tranzit in calitate de principal obligat, conform mentiunilor pe care reclamanta le-a facut la rubrica 50 din declaratie. In aceste conditii, nu exista nici un motiv pentru a aprecia ca este vorba de o simpla mentiune astfel cum se sustine in recurs, iar reclamanta nu a produs nici o proba in acest sens.

Evident, stingerea datoriei vamale prin executarea garantiei constituita in acest scop, nu este singura modalitate de stingere a obligatiei vamale cum sustine, fara temei, reclamanta. Asa cum a retinut prima instanta, in baza art. 61 din Codul vamal, chiar daca datoria nu a fost instituita in conditiile art. 159 din acelasi act normativ, autoritatea vamala este in drept sa actioneze in termen de 5 ani de la acordarea liberului de vama pentru recuperarea eventualelor datorii vamale, cum de astfel s-a pronuntat prima instanta in prezenta cauza.

Asa fiind, Curtea, vazand prevederile art. 312 Cod de proc. civila, va respinge ca nefondat recursul formulat de reclamanta.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE

Respinge ca nefondat recursul formulat de reclamanta S.C. xxx S.R.L. xxx împotriva sentintei civile nr. xxx/2005, pronuntata de Tribunalul xxx in dosarul nr. xxx/2005.

Irevocabila.

Pronuntata în sedinta publica din xxxx/2005